NORAKSTS
Lieta Nr.A420522410
A05224-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 30. jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dzintars Melbārdis,

piedaloties:
pieteicējam *I.P.*,
atbildētāja – Latvijas Republikas – pusē pieaicinātās iestādes Aizsardzības ministrijas pārstāvei *I.R.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *I.P.* pieteikumā par Aizsardzības ministrijas 2009.gada 2.novembra lēmuma Nr.MV-N/3760 atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa:

[1] Ar Aizsardzības ministrijas (turpmāk arī – AM vai atbildētāja) 2009.gada 2.novembra lēmumu Nr.MV-N/3760 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Aizsardzības īpašumu valsts aģentūras (turpmāk arī – AĪVA vai Aģentūra) 2009.gada 1.septembra rīkojums Nr.1325-pn „Par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu" (turpmāk arī – Rīkojums), ar kuru tika noteikts, ka ar *I.P.* (turpmāk – pieteicējs) 2009.gada 30.septembrī tiek izbeigtas valsts civildienesta attiecības sakarā ar ierēdņa amata likvidāciju.

Lēmumā ir norādīts šāds pamatojums.

[1.1] AĪVA 2009. gada 31. augusta rīkojums Nr. 1305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" ir AĪVA iestādes iekšējās reorganizācijas pamatdokuments, kas izdots ievērojot valsts pārvaldes efektīvas organizēšanas principu, lai optimizētu AĪVA struktūru, un saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto tas ir uzskatāms par iestādes iekšējo lēmumu. Tāpat SIA „PSI GRUPA" funkcionālā audita ziņojumā iekļautajiem secinājumiem ir ieteikuma raksturs, uz kuriem AĪVA vadītājs ir atsaucies iekšējā lēmumā. Atsaucoties uz minēto, ir secināms, ka pieteicēja amata vietas likvidācija ir AĪVA reorganizācijas plāna sastāvdaļa, jo AĪVA 2009.gada 31.augusta rīkojuma Nr. 1305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" */rīkojuma punkts/* ir noteikts, ka iestādes reorganizācijas ietvaros tiek likvidēta */amats/*.

[1.2] Ar AĪVA 2009. gada 31. augusta rīkojumā Nr. 1305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" noteikto nav ierobežotas pieteicēja tiesības un tiesiskās intereses, kas izriet no Vispārējās cilvēktiesības deklarācijas 1.panta, 23.panta 1.punkta un Latvijas Republikas Satversmes 106.panta, proti, tiesības uz darbu un brīvu darba izvēli, jo ar šo rīkojumu noteikta */amats/*s likvidācija, kas tieši neietekmē Pieteicēja tiesības un tiesiskās intereses uz darbu un brīvu darba izvēli kā tādu.

Ar */amats/* vietas izslēgšanu no AĪVA struktūrshēmas, netiek ietekmēta AĪVA funkciju izpildes nepārtrauktība, kā arī AĪVA prioritārā uzdevuma – nekustamo īpašumu pārvaldīšanas un apsaimniekošanas, izpilde, jo */amats/* pakļautībā esošās nodaļas tika nodotas tiešā direktora vietnieka īpašumu jautājumos pakļautībā, saglabājot nodaļu funkcijas un uzdevumus.

Atsaucoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta pirmajā un ceturtajā daļā, kā arī Ministru kabineta 2003.gada 7.janvāra noteikumu Nr.11 „Aizsardzības īpašumu valsts aģentūras nolikums" 13.punktā noteikto, AĪVA vadītājs bija tiesīgs AĪVA iekšējās reorganizācijas procesā pieņemt šādu iekšējo lēmumu par izmaiņām amatu sarakstos. Tāpat, izvērtējot šī dokumenta izdošanas procesā AĪVA vadītāja veiktās darbības, nav konstatējams būtiskus normatīvo aktu pārkāpumus.

[1.3] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) normām Rīkojums ir uzskatāms par administratīvo aktu, kura izdošanas procesā ir jāievēro APL noteiktais.

Izvērtējot Rīkojuma saturu, tajā ietvertās atsauces uz tiesību normām, kā arī procesuālās darbības, kas tika veiktas Rīkojuma izdošanas procesā, konstatējams, ka tajā tika ievēroti APL 4.pantā definētie administratīvā procesa principi, tostarp, APL 5.pantā noteiktais privātpersonas tiesību ievērošanas princips.

Saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 2.panta ceturtās daļas nosacījumiem un Darba likuma 108.pantu AĪVA vadītājam, izdodot Rīkojumu, bija pienākums veikt darbinieku izvērtēšanu, vērtējot viņu darba rezultātus un kvalifikāciju. Kā tas izriet no AĪVA vadītāja 2009. gada 18. septembra vēstules Nr. NIP-68 un Rīkojuma satura, pieteicēja darba rezultāti un kvalifikācija tika vērtēta kontekstā ar */departaments/ /nodaļa/* un */nodaļa/* un */departaments/ /nodaļa/ /amats/* esošo personu darba rezultātiem un kvalifikāciju. No Rīkojuma satura ir redzams, ka darba rezultāti un kvalifikācija minētajām personām tika izvērtēta šādos aspektos: darba rezultātu efektivitāte, kvalifikācijas līmenis, pieredze nekustamo īpašumu pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, darba ilgums AĪVA, kā arī personāla vadības prasmes. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktām pilnvarām AĪVA vadītājs bija tiesīgs noteikt minētos personu izvērtēšanas aspektus, lai noskaidrotu viņu darba rezultātu un kvalifikācijas līmeņus. Rīkojumā tika konstatēts, ka vērtēto personu darba rezultāti un kvalifikācija minēto izvērtēšanas aspektu kontekstā būtiski neatšķiras, tādēļ iestādes vadītājs pieņēma lēmumu neveikt personāla izmaiņas attiecībā uz */departaments/ /nodaļa/* un */nodaļa/* vadītājiem un neatbrīvot viņus no amatiem.

AM piekrīt šāda lēmuma pieņemšanas pamatojumam, kas ir izklāstīts Rīkojumā un uzskata to par atbilstošu normatīvo aktu regulējumam. Vienlaicīgi normatīvajos aktos nav identificēts reorganizācijas procesā obligāti izvērtējamo personu loks, tādēļ arī šo jautājumu izlemj iestādes vadītājs saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumā deleģētajām pilnvarām.

[2] 2010.gada 15.janvārī Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta Nr.A420522410 pēc Pieteicēja pieteikuma par Aizsardzības ministrijas 2009.gada 2.novembra lēmuma Nr.MV-N/3760 atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Ņemot vērā, ka ar AĪVA 2009.gada 2.novembra rīkojumu Nr.l847-pn „Par valsts civildienesta attiecību izbeigšanu" (kur pamatojumā nav atsauces uz Lēmumu) ar pieteicēju izbeigtas valsts civildienesta attiecības un ka tādejādi AĪVA */amats/ I.V.* nav ievērojis APL 80.panta otro daļu. Par Lēmumu pieteicējs uzzināja, kad to saņēma pa pastu 2009.gada 6.novembrī. Lēmumā norādīts, ka tā pārsūdzības termiņš ir mēnesis no tā spēkā stāšanās dienas, tas ir līdz 2009.gada 6.decembrim. Piemērojot APL tiesību normas, administratīvā akta darbības apturēšana ietver sevī visas no administratīvā akta izrietošās tiesiskās sekas, arī tā izpildes apturēšanu. Respektīvi, likuma izpratnē apturētā AĪVA Lēmuma darbība (saistībā ar APL 185.panta ceturtās daļas 6.punktu) atjaunojas ar dienu, kad beidzies tā (kā administratīvā akta) pārsūdzēšanas termiņš, tas ir no 2009.gada 7.decembra un līdz šim datumam AĪVA nebija tiesību izdot rīkojumu par pieteicēja atbrīvošanu no darba. Tāpēc pieteikuma ietvaros pieteicējam ir prasījums no AM atlīdzināt zaudējumus par darba piespiedu kavējumu, izmaksājot vidējo izpeļņu par periodu no 2009.gada 2.novembra līdz 2009.gada 6.decembrim. Darba piespiedu kavējums notika AĪVA kā darba devēja vainas dēļ, proti, pieteicējam tika atņemta iespēja strādāt savām spējām un profesionalitātei atbilstošā amatā. Tāpēc pieteicējs prasa no AM, kas piekrita AĪVA lēmuma pieņemšanas pamatojumam, atlīdzību par darba piespiedu kavējumu vidējās izpeļņas apmērā par laiku no 2009.gada 2.novembra līdz strīda izšķiršanai tiesā.

[2.2] AĪVA 2009.gada 31.augusta rīkojumā Nr.l305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" (turpmāk – rīkojums Nr.l305-pn), kas ir pamatojums AĪVA lēmumam, veikto pasākumu raksturs un ietekme uz pieteicēju kā ierēdņa civildienesta pienākumu izpildi ir negodprātīga un netaisnīga un tāpēc prettiesiska šādu iemeslu dēļ.

[2.2.1] Likvidējot */amats/* vietu, pieteicējam bija jāpiedāvā līdzvērtīgs amats jaunizveidotajā struktūrā, t.i. */amats/* vai */amats/*. Šo apsvērumu pieteicējs pamato ar savu

ieguldījumu AĪVA darbībā, lielo pieredzi, augsto kvalifikāciju un labajiem darba rezultātiem vadošā amatā */amats/* (apstiprināts ar *Ministru kabineta rīkojums/*) un faktu, ka pieteicējam darbā nav bijis pārkāpumu, kas saistīti ar profesionālajām spējām vai uzvedību.

[2.2.2] Pieteicējs nepiekrīt AĪVA lēmumam par pieteicēja neatbilstību */amats/* vai */amats/*, nepiedāvājot viņam kādu no šiem amatiem. AĪVA direktors nav objektīvi izvērtējis ierēdņu priekšrocības turpināt civildienesta attiecības amata vietu samazināšanas gadījumā. Proti, *I.B.* (*/amats/*) un *N.H.* (*/amats/*) pirms rīkojuma Nr.l305-pn izdošanas bija pakļauti pieteicējam kā */amats/*, kurus pieteicējs sākotnēji apmācīja amata pienākumu izpildei un kuri veica darbu, ko pieteicējs vadīja, organizēja, koordinēja un kontrolēja. Pieteicējs uzskata, ka minēto personu darba rezultātu efektivitāte un kvalifikācija, pieredze nekustamo īpašumu pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, personāla vadītprasme ir stipri mazāka nekā pieteicējam.

[2.2.3] Saskaņā ar aizsardzības ministra 2009.gada 10.septembra rīkojumu Nr.63 „Par informācijas sniegšanu" AĪVA direktoram bija jāsniedz informācija arī par AĪVA lēmumiem saistībā ar civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu. Nākamais aizsardzības ministra uzdevums AĪVA bija sagatavot informāciju par visiem no 2009.gada 1.novembra no darba atbrīvotajiem darbiniekiem, sagatavojot skaidrojumu par kritērijiem lēmuma pieņemšanā par atbrīvošanu, izvērtēšanas protokoliem, darbinieku datiem, salīdzinot atlaisto un attiecīgajās struktūrvienībās palikušo darbinieku prasmes, izglītību, pieredzi un nostrādāto stāžu. Ir zināms, ka AĪVA direktors ministram pieprasīto informāciju nav sniedzis.

Tātad Lēmumā minētais arguments par to, ka AĪVA direktors pēc būtības ir izvērtējis darbinieku darba rezultātus, kvalifikāciju, pieredzi, darba ieguldījumu un vadītprasmes, ir apšaubāms un pretrunā ar faktisko paša AĪVA direktora darba kvalitātes un efektivitātes novērtējumu no AM puses. To apliecina arī fakts, ka AM savā 2009.gada 14.septembra vēstulē Nr.MV-N/3092 „Par finansējumu atlīdzībai", kas adresēta AĪVA, aizrāda AĪVA direktoram, ka pēdējais nav savlaicīgi uzsācis AĪVA struktūras optimizāciju, nav pietiekami veicis pasākumus, t.sk. pēc būtības un atbilstoši spēka esošajiem normatīvajiem aktiem izvērtējis darbinieku atlaišanas pamatojumus. Tas nozīmē, ka arī AĪVA lēmuma pamatojums ietilpst šajā kategorijā un liecina par AĪVA direktora nepārdomāto, tiesiski nemotivēto rīcību konkrētajā gadījumā.

Pieteicējs vērš uzmanību uz zīmīgu sakritību, ka pēc pieteicēja sūdzības par AĪVA lēmumu un tās papildinājumu iesniegšanas AM, AĪVA direktors tika atstādināts no amata. Līdz ar to – aizsardzības ministra neplānotais AĪVA apmeklējums, organizējot sapulci ar ierēdņiem un darbiniekiem, un vēlāk – AĪVA direktora atstādināšana netieši norāda uz to, ka Lēmuma izdevējs joprojām apšauba AĪVA direktora rīkojumā Nr.l305-pn noteiktās struktūras reorganizācijas patiesos nolūkus un pamatojumu, t.sk. ar to saistītos personu izvērtēšanas aspektus, lietderību, tiesiskumu un atbilstību valsts pārvaldes principiem. Tomēr lēmumi par reorganizāciju nav atcelti.

[2.2.4] AĪVA direktora *D.A.* 2009.gada 16.septembrī direktora vietnieka *N.V.* klātbūtnē pieteicējam piedāvāja no 2009.gada 1.oktobra pildīt */amats/* pienākumus, bet tā arī solīto neizpildīja. Piedāvājumu apliecina direktora vietnieka *N.V.* 2009.gada 23.septembra ziņojums „Par pasākumu plānu atlīdzību izdevumu samazināšanai līdz 2009.gada decembrim" realizāciju", kas adresēts AĪVA direktoram, ar kuru *N.V.* ierosināja atsaukt AĪVA lēmumu, veikt izmaiņas rīkojumā Nr.l305-pn un pieteicēju iecelt */amats/*, pamatojoties uz */departaments/* darbinieku izvērtējumu. Minētajā izvērtējumā (izglītība, pieredze u.tml.) pieteicējam ir vislielākais prioritāro punktu skaits.

[2.2.5] Pieteicējam ir zināms fakts, ka Lēmuma 2.1.punktā norādītās SIA „PSI GRUPA" funkcionālā audita mērķis un līdz ar to arī 2008.gada ziņojuma secinājumi bija sākotnēji saskaņoti ar AĪVA */amats/ L.D.* un AĪVA */amats/ A.S.* Abas minētas amatpersonas vairākkārtīgi savās darbībās un izteikumos ir izrādījušas savu personīgo nepatiku pret pieteicēju, jo amata pienākumu un deleģēto uzdevumu izpildē pieteicējs bija atbildīgs, prasīgs un godīgs kā pret sevi, tā pret citiem. Šo pieteicēja pieņēmumu par minēto amatpersonu ieinteresēto saistību ar funkcionālā audita veicējiem un ziņojuma rezultātu ietekmēšanu apliecina arī tas, kas SIA „PSI GRUPA" atbalsta funkcijas, ko veic, piemēram, AĪVA Juridiskā

nodaļa, tāpat kā AĪVA Finanšu plānošanas un grāmatvedības nodaļa, bija novērtēta pārspīlēti lojāli, pozitīvi, kaut gan praksē un dokumentālos pierādījumos */departaments/* konstatējis un ziņojis AĪVA vadībai par minēto struktūrvienību darba stila nepilnībām, nekompetenci, kas pastāvīgi kavēja ne tikai */departaments/*, bet arī citu AĪVA struktūrvienību darbu (piemēram, AĪVA Būvniecības nodaļas darbu) deleģēto funkciju izpildes efektivitāti. Tāpēc pieteicējs pieļauj, ka minētās personas, tāpat kā AĪVA Finanšu plānošanas un grāmatvedības nodaļas vadītāja, piedalījušās rīkojuma Nr.l305-pn un AĪVA lēmuma sagatavošanā, tādejādi ietekmējot administratīvā akta saturu savās personiskās interesēs.

[2.3] Lēmumā noradītie APL vispārējo tiesību principi, t.sk. 5.pantā minētais privātpersonu tiesību ievērošanas princips, ir tikai teorētiski nosaukti, tomēr AĪVA lēmumā tie nav ievēroti.

[2.3.1] Nav ievērots privātpersonu tiesību ievērošanas princips, – jo AM un AĪVA, pieņemot lēmumus, nekādā veidā nav veicinājušas tieši pieteicēja tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, proti, Lēmumi pieteicējam liedz iespēju AĪVA strādāt sev piemērotu darbu, piemērot savas zināšanas, prasmes un pieredzi valsts pārvaldes stiprināšanā, saņemt par to atalgojumu, tāpēc pakļauj mani bezdarbam, kas nesaistās ar pieteicēja interesēm.

[2.3.2] Nav ievērots vienlīdzības princips, proti, publisko tiesību jomā valsts vara ir saistīta ar cilvēktiesību ievērošanu un citiem principiem, kas nepieļauj, ka AM un tas pārraudzībā esošā AĪVA savu „pārākumu" izmanto pār pieteicēju kā indivīdu pēc saviem ieskatiem, patvaļīgi. Konkrētajā gadījumā, pieteicējam nelabvēlīgajā Lēmumā norādītais uz Valsts civildienesta likuma 2.panta ceturto daļu un Darba likuma 108.pantu faktiski netika veikts, t.i. AĪVA direktors nav veicis savu pienākumu un taisnīgi, tiesiski izvērtējis */departaments/* darbiniekus, ierēdņus, t.sk. pieteicēju un viņu darba rezultātus un kvalifikāciju. Proti, pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, AĪVA ir jāpieņem vienādus lēmumus. Likvidējot */departaments/*, salīdzināma situācija un vienādi tiesiskie un faktiskie apstākļi, kandidējot uz Rīkojumā izveidoto jaunās struktūras amatiem – */amats/* vai */amats/* – bija gan pieteicējam, gan minētajai *I.B.* un *N.H*. Taču likvidētā */amats/* vietā pieteicējam netika piedāvāts neviens amats, kaut gan pieteicējam (salīdzinājumā, piemēram, ar minētajām amatpersonām) ir augstāka izglītība – ekonomikas maģistra grāds starptautiski ekonomisko sakaru vadīšanā – un daudz lielāka darba pieredze, labākas kolektīva vadīšanas prasmes.

Darba likuma 7.panta pirmā un otrā daļa norāda uz to, ka AĪVA direktors pārkāpis vienlīdzības principu, jo pieteicējam, tāpat kā citiem AĪVA ierēdņiem un darbiniekiem, ir vienlīdzīgas tiesības uz darbu un taisnīgiem darba apstākļiem un nav pieļaujam netieša prettiesiska diskriminācija pret pieteicēju kā cilvēku un personību. Tas dod pieteicējam kā cilvēkam neizdevīgākā situācijā tiesības prasīt, lai attieksme pret pieteicēju būtu tāda pati kā pret minēto *I.B.* un *N.H.*, kuri atrodas izdevīgākā situācijā, jo viņiem */departaments/* likvidācijas rezultātā tika piedāvāts darbs, bet pieteicējam – nē.

[2.4] Lēmumā nav lietderības apsvērumu, t.sk. nav panākts taisnīgums attiecībā pret pieteicēju, tāpēc minētais lēmums nav tiesisks. Pieteicējam joprojām nav saprotams, kādi bija lietderības apsvērumi, atbrīvojot no iepriekšējā amata, nepiedāvāt pieteicējam atbilstošu amatu – */amats/* vai */amats/* – jaunajā AĪVA struktūrā.

Lēmums nepierāda to, ka AĪVA ir bijusi objektīva un neieinteresēta, ka tās darbības mērķis ir labas valsts pārvaldes īstenošana.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts Aizsardzības ministrijas paskaidrojums, kurā tā uzskata, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots un lūdz pilnība noraidīt pieteicēja pieteikumu *(lietas 43.-47.lapa)*.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

[5] Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[7.1] 2009.gada 31.augustā ar AĪVA direktora rīkojumu Nr.1305-pn sākot ar 2009.gada 1.oktobri tika veiktas strukturālās izmaiņas AĪVA, likvidējot */amats/* vietu. *(lietas 16.-20.lapa).*

[7.2] 2009.gada 1.septembrī AĪVA direktors izdeva rīkojumu Nr.1325-pn „Par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu", ar kuru brīdināja pieteicēju par civildienesta attiecību patraukšanu ar AĪVA no 2009.gada 30.septembra, kuru, kā redzams no atzīmes uz šī dokumenta, Pieteicējs ir saņēmis un norādījis, ka tam nepiekrīt *(lietas 9.-11.lapa).*

[7.3] 2009.gada 9.septembrī Pieteicējs ir iesniedzis AM sūdzību (parakstīta 07.09.2009.) par AĪVA direktora rīkojumu Nr.1325-pn „Par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu" *(lietas 27.-29.lapa)*, savukārt 2009.gada 28.septembrī Pieteicējs ir iesniedzis AM 07.09.2009. sūdzības papildinājumus *(lietas 30.-32.lapa).*

[7.4] 2009.gada 29.septembrī AĪVA Pieteicējam ir izteikusi vakanto vietu piedāvājumu, ar kuru Pieteicējs ir ticis iepazīstināts, bet no piedāvātā amata ir atteicies, norādot, ka „Aģentūras direktors *D.A.* nav izpildījis 18.09.2009. man un dir. vietn. *N.V.* izteikto solījumu man piedāvāt */amats/ (lietas 48.lapa).*

[7.5] 2009.gada 2.novembrī AM ir pieņēmusi lēmumu Nr.MV-N/3670, ar kuru ir noraidīta Pieteicēja sūdzība un 2009.gada 1.septembra AĪVA direktora rīkojums Nr.1325-pn „Par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu" ir atstāts spēkā negrozīts *(lietas 12.-15.lapa).*

[7.6] Vadīdamies no 2009.gada 2.novembra AM lēmuma Nr.MV-N/3670 un pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 41. panta 1. punkta „g" apakšpunktu un 42. pantu, AĪVA direktors 2009.gada 2.novembrī attiecībā uz Pieteicēju izdeva rīkojumu Nr.1847-pn „Par valsts civildienesta attiecību izbeigšanu", ar kuru tika noteikts, ka valsts civildienesta attiecības ar Pieteicēju tiek izbeigtas ar 2009.gada 2.novembri un ir uzdots Pieteicējam nodot viņa lietvedībā esošās lietas *(lietas 8.lapa).*

[7.7] Lietas materiālos ir AĪVA direktora 2009.gada 30.oktobra rīkojums Nr.1835-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā", ar kuru ir noteikts, ka Aģentūrā tiek likvidēts */amats/ (lietas 49.-51.lapa).*

[7.8] Lietas materiālos ir AĪVA direktora 2009.gada 30.oktobra rīkojums Nr.1840-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā", ar kuru ir noteikts, ka Aģentūrā tiek likvidēts */amats/ (lietas 52.-54.lapa).*

[7.9] No lietas materiāliem izriet, ka ar Ministru kabineta 2009. gada 21. oktobra rīkojumu Nr.717 „Par Aizsardzības īpašumu valsts aģentūras likvidāciju un Valsts aizsardzības militāro objektu un iepirkuma centra izveidi" Aģentūra ir likvidēta un tās vietā izveidota cita iestāde.

[8] Lietā nepastāv strīds par to, ka Pieteicējs ir bijis valsts civildienesta ierēdnis un bijis iecelts AĪVA */amats/*, un uz viņu attiecas tiesību normas, kas regulē AĪVA kā valsts aģentūras organizāciju un valsts aģentūras iestāžu un tām īpaši pakļauto personu attiecības.

Līdz ar to uz Pieteicēju attiecas Valsts civildienesta likums (turpmāk – Civildienesta likums) un citi likumpakārtotie tiesību akti.

Saskaņā ar Civildienesta likuma 2. panta ceturto daļu Valsts civildienesta tiesiskajās attiecībās piemērojamas darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu normas, kas nosaka vienlīdzīgu tiesību principu, atšķirīgas attieksmes aizlieguma principu, aizliegumu radīt nelabvēlīgas sekas, darba un atpūtas laiku, darba samaksu, darbinieka materiālo atbildību un termiņus, ciktāl to nenosaka šis likums.

Līdz ar to secināms, ka uz Pieteicēju neattiecas visas darba tiesisko attiecību reglamentējošo normatīvo aktu normas. Tas nozīmē, ka attiecībā uz Pieteicēju netiek attiecinātas darbinieka tiesības un aizsardzība uzņēmuma un iestādes reorganizācijas, amatu samazināšanas un iekšējo strukturālo pārkārtojumu gadījumā.

[9] Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta desmitajā daļā ietvertajam vispārējam principam valsts pārvaldi organizē pēc iespējas efektīvi un valsts pārvaldes

institucionālo sistēmu pastāvīgi pārbauda un, ja nepieciešams, pilnveido. Šis princips savā darbībā jāievēro jebkurai amatpersonai, it īpaši iestāžu vadītājiem, kuriem dots uzdevums nodrošināt normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildi un atbildēt par to. Tas nozīmē, ka iestādes institucionālās sistēmas maiņa, amatu saraksta un pienākumu loka noteikšana ir iestādes iekšēja kompetence, kuru noteic likums un kas vērsta uz iepriekš minētā vispārējā principa īstenošanu dzīvē, kā arī uz valsts doto uzdevumu efektīvu izpildi, līdz ar to privātpersonai vispārējā gadījumā nav publisko subjektīvo tiesību to apšaubīt.

Arī kā izriet no Valsts pārvaldes iekārtas likuma II nodaļas, iestādes amatu saraksta apstiprināšana un pārvaldes amatpersonu un darbinieku pienākumu noteikšana ir pārvaldes institucionālās sistēmas jautājums. Jautājumos, kas attiecas uz institucionālās sistēmas organizāciju, valsts pārvaldei ir ļoti plaša rīcības brīvība, kas principā nav pakļauta tiesas kontrolei. Tiesai iejaucoties šajos procesos, tiktu pārkāpts varas dalīšanas princips.

Kā atzinis Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, iepriekšteiktais nenozīmē, ka nav iespējama situācija, kad institucionālā reorganizācija ir vērsta uz to, lai panāktu konkrētas amatpersonas atbrīvošanu. Šādām darbībām ir jābūt pakļautām tiesas kontrolei tiktāl, ciktāl tiesa var pārbaudīt, vai iestāde nav pieļāvusi rīcības brīvības izmantošanas kļūdas, tai skaitā, rīkojusies patvaļīgi vai pārkāpusi procesuālā taisnīguma principu. *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maijā spriedums lietā SKA-216/2007, [10] punkts).*

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesai ir jāpārbauda, pirmkārt, vai Aģentūrā ir notikusi strukturāla reorganizācija, kuras rezultātā Pieteicēja iepriekšējā amata vieta ir likvidēta vai funkcionāli ir notikušas tik ievērojamas pārmaiņas, ka vairs nevar runāt par to pašu amatu, kāds bija iepriekš. Otrkārt, ir vērtējams, vai bija iespēja Pieteicējam saglabāt to pašu amatu Aģentūrā, un visbeidzot ir jāvērtē, vai Aģentūras iekšējā strukturālā reorganizācija nav notikusi formāli, tādējādi pārkāpjot atšķirīgas attieksmes aizliegumu un pieļaujot rīcības brīvības kļūdas.

[10] Publiskajā telpā pieejamajā Ministru kabineta interneta vietnē atrodams Ministru kabineta 2008.gada 23.septembra sēdes protokols Nr.68, 43.& *(http://www.mk.gov.lv/lv/mk/mksedes/saraksts/protokols/?protokols=2008-09-23)* 3.punktā noteikts, ka Ministru kabineta locekļiem padotajām valsts pārvaldes iestādēm līdz 2009.gada 30.jūnijam uzdots samazināt amatu vietu skaitu no attiecīgā Ministru kabineta locekļa padotībā esošajās valsts Aģentūras iestādēs kopējā amatu vietu skaita ne mazāk kā par 10 % salīdzinājumā ar 2008.gada 1.janvāri, no kura nodrošināt amatu vietu skaita samazinājumu ne mazāk kā par 5 % līdz 2008.gada 31.decembrim. Ņemt vērā, ka kopējais amatu vietu skaita samazinājums nodrošināms, izpildot šādus nosacījumus: 3.1. ministrijā (centrālajā aparātā), īpašu uzdevumu ministra sekretariātā (centrālajā aparātā) un Valsts kancelejā jānodrošina amatu vietu skaita samazinājums ne mazāk kā par 10 % līdz 2009.gada 30.jūnijam, no kura - ne mazāk kā par 5 % līdz 2008.gada 31.decembrim; 3.2. par konkrētās padotības iestādes amatu vietu skaita samazinājumu lēmumu pieņem augstākā iestāde vai amatpersona.

Savukārt 2009.gada 11.jūnija Ministru kabineta sēdē (protokola Nr. 40 35. paragrāfs) ir nolemts samazināt valsts aģentūru skaitu un to administratīvos izdevumus par 50 procentiem, izņemot ES fondu un citas ārvalstu finanšu palīdzības finansējumu, tāpat nolemts samazināt AM budžetu par 15%.

Tādējādi Ministru kabinets noteicis ministrijām pienākumu samazināt amata vietu skaitu ministrijās un to padotībā esošās aģentūrās, tostarp arī Aģentūrā.

Turklāt, kā izriet no likuma „Par valsts budžetu 2009.gadam", uz kuru ir pamatots arī Rīkojums par strukturālu izmaiņu izdarīšanu Aģentūrā, 2009.gadā bija paredzēta valsts pārvaldes iestāžu uzturēšanas izdevumu samazināšana. AM ir norādījusi, ka saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009. gadā" 7.panta pirmo daļu, ja šī likuma 4. un 5.pantā minēto pasākumu kopums nesasniedz likuma mērķi – ierobežot valsts institūciju izdevumus amatpersonu atlīdzībai, tad šī likuma mērķa sasniegšanai valsts institūcijai ir jāveic darbinieku skaita samazināšanu, darba līgumu grozīšanu, institūcijas funkciju pārskatīšanu u. tml. pasākumus iestādes izdevumu amatpersonu atlīdzībai

samazināšanai. Kā jau minēts, gan Ministru kabineta 2008.gada 23.septembra sēdē (protokola Nr. 68 43. paragrāfs), gan arī 2009.gada 11.jūnija Ministru kabineta sēdē (protokola Nr. 40 35. paragrāfs) ir pieņemti lēmumi veikt valsts pārvaldes iestāžu amata vietu skaita samazinājumu.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, tiešās pārvaldes iestādes vadītājs organizē iestādes funkciju pildīšanu un atbild par to, vada iestādes administratīvo darbu, nodrošinot tā nepārtrauktību, lietderību un tiesiskumu. Lietā nav strīda, ka Aģentūru vadīja Aģentūras direktors, kura pienākumos ietilpa Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto pienākumi izpilde un kas attiecīgi arī bija tiesīgs pieņemt lēmumu par iestādes reorganizāciju ar mērķi optimizēt tās darbu, samazinot pārvaldes izmaksas.

Tiesa konstatē, ka, vadoties no iepriekš minētajiem normatīvajiem aktiem un Ministru kabineta pārvaldes dokumentiem, Publisko aģentūru likuma (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010. gada 1. janvārim) 10. panta otro daļu, Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta pirmo daļu un otrās daļas pirmo punktu, AĪVA veikto strukturālo izmaiņu un ierēdņu un darbinieku skaita samazināšana ir notikusi ar leģitīmu mērķi, un Rīkojums atbilst normatīvo aktu prasībām.

[11] Kā var secināt no lietas materiālos esošajiem AM paskaidrojumiem, ar Rīkojumu ierēdņu un darbinieku skaits Aģentūrā no 474 tika samazināts uz 426, proti, par 48 ierēdņiem un darbiniekiem, tādējādi tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka reorganizācija Aģentūrā ir veikta, lai atbrīvotos no nevēlamiem ierēdņiem un darbiniekiem, tostarp no Pieteicēja. Līdz ar to secināms, ka Aģentūras iekšējā strukturālā reorganizācija nav notikusi formāli, pārkāpjot atšķirīgas attieksmes aizliegumu un pieļaujot rīcības brīvības kļūdas.

[12] 2009.gada 31.augustā ar AĪVA direktora rīkojumu Nr.1305-pn, no kura izriet, ka sākot ar 2009.gada 1.oktobri tiek izdarītas strukturālās izmaiņas AĪVA, cita starpā, tika nolemts likvidēt */amats/* vietu (rīkojuma 1.13.punkts) *(lietas 16.-20.lapa).*

Kā var secināt no 2009.gada 31.augusta rīkojumā Nr.l305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" pielikuma, kurā ir dota jaunā Aģentūras struktūras shēma *(lietas 20.lapa),* salīdzinot ar Aģentūras struktūru, kas apstiprināta ar AĪVA 2009.gada 19.augusta direktora rīkojumu Nr.435 *(lietas 62.lapa)*, minētais Rīkojums ir vērsts uz to, lai veiktu iestādes iekšēju restrukturizāciju un funkciju pārdali, grozot iepriekšējo struktūru, kā rezultātā tiek likvidēti atsevišķi amati. Proti, ir ticis likvidēts arī Pieteicēja ieņemtais */amats/*. Kā redzams no abām šīm Aģentūras struktūras shēmām, Pieteicēja ieņemtais */amats/* Aģentūrā ir bijis vienīgais šāda līmeņa amats, proti, ja Aģentūras struktūru pamatā veidoja nodaļas, kas pakļautas tieši Aģentūras direktoram vai Aģentūras direktora vietniekam, un kuras tālāk bija sadalītas mazākās struktūrvienībās – daļās, tad īpašumu apsaimniekošanai bija izveidots departaments, kas bija pakļauts Aģentūras direktora vietniekam un kura sastāvā, savukārt, bija iekļautas divas nodaļas – */nodaļa/* (vadītāja *I.B.*) un */nodaļa/* (vadītājs *N.H.*), kuras tālāk arī tika iedalītas mazākās struktūrvienībās – daļās. Tādējādi secināms, ka */departaments/* Aģentūrā bija vienīgā struktūrvienība ar vairāk kā diviem padotības līmeņiem. No tā secināms, ka */amats/* Aģentūrā nebija citu līdzvērtīgu amata vietu.

Izvērtējot Aģentūras struktūru pirms 2009.gada 31.augusta un ar 2009.gada 31.augusta rīkojumu Nr.l305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" noteikto, tiesa konstatē, ka izmaiņas ir izpaudušās kā iestādes iekšēja restrukturizācija un funkciju pārdale. Veicot šādu restrukturizāciju, funkciju loks nepazūd, tās tikai tiek optimizētas, lai pēc iespējas labāk realizētu valsts uzdevumus konkrētajā jomā, novērstu Aģentūras aparāta, iespējams, nepamatotu pieaugumu tā saucamajos „treknajos gados".

[13] Pieteicējs ir norādījis, ka viņa amats nebija jālikvidē, drīzāk būtu bijis jālikvidē */amats/*.

Tiesa konstatē, ka ar 2009.gada 31.augusta rīkojumā Nr.l305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" tika likvidēta */amats/* vieta, bet saglabāta tam pakļauto nodaļu – */nodaļa/* un */nodaļa/* darbība, nemainot to funkcijas un uzdevumus, bet mainot to pakļautību, proti, tās tika nodotas tieši */amats/* apsaimniekošanas jautājumos pakļautībā. Tādējādi ir secināms, ka Aģentūrā ir

notikusi strukturāla reorganizācija, kuras rezultātā Pieteicēja iepriekšējā amata vieta ir likvidēta.

Tiesa norāda, ka to, vai funkciju pārdale un struktūras maiņa ir bijusi optimāla un lietderīga, tiesa nevar izvērtēt, jo tas nav tiesas kompetencē. Šo jautājumu tiesīga ir izlemt AM un Aģentūras direktors.

Vienlaikus izvērtējot AM paskaidrojumus, Aģentūras struktūru pirms 2009.gada 31.augusta rīkojuma Nr.1305-pn „Par izmaiņām amatu sarakstā" un ar šo rīkojumu noteikto, tostarp to, ka */amats/* Aģentūrā bija izveidots ārpus strukturālās sistēmas, proti, tāds bija vienīgais Aģentūrā, tiesas ieskatā */amats/* likvidēšana ir vērtējama kā pamatota.

[14] Pieteicējs ir norādījis, ka nav ievērots vienlīdzības princips un ir pieļauta patvaļa attiecībā uz Pieteicēju. Pieteicējs uzskata, ka nav ievērotas Valsts civildienesta likuma 2.panta ceturtās daļas un Darba likuma 108.panta prasības, jo AĪVA direktors nav izvērtējis */departaments/* darbiniekus, ierēdņus, t.sk. pieteicēju un viņu darba rezultātus un kvalifikāciju. Proti, likvidējot */departaments/*, salīdzināmos un vienādi tiesiskos un faktiskos apstākļos, kandidējot uz jaunizveidotās struktūras amatiem – */amats/* vai */amats/*, – bija gan pieteicējs, gan *I.B.* un *N.H.*

Kā konstatējams no faktiskajiem apstākļiem, Aģentūra, pamatojoties uz SIA „PSI Grupa" veiktā funkcionālā audita ieteikumiem, ir izvērtējusi abu */amats/* pakļauto nodaļu vadītāju (*I.B.* un *N.H.*) atbilstību amatam un pieņēmusi lēmumu neveikt personāla izmaiņas abu iepriekšminēto nodaļu vadībā. Proti, Aģentūras direktors savas rīcības brīvības ietvaros bija nolēmis neveikt izmaiņas ne */nodaļa/* vadībā, kuru vadīja *I.B.*, ne */nodaļa/* vadībā, kuru vadīja *N.H.* Tiesa arī konstatē, ka reorganizācijas, kas noteikta ar AĪVA direktora 2009.gada 31.augustā rīkojumu Nr.1305-pn, rezultātā nav tikušas izdarītas izmaiņas ne */nodaļa/*, ne */nodaļa/*, tādējādi nav pamatots Pieteicēja apgalvojums, ka minēto nodaļu vadītāju vietas ir bijušas vakantas. Uz šīm vietām arī nav ticis izsludināts konkurss. Kā izriet no AM paskaidrojumiem, ar AĪVA direktora 2009.gada 31.augustā rīkojumu Nr.1305-pn netika veiktas izmaiņas */nodaļa/* vai */nodaļa/* vadībā un ar iepriekšminēto nodaļu vadītājiem civildienesta attiecības netika izbeigtas (tās tika izbeigtas jau pēc Aģentūras likvidācijas 2009.gada 26. novembrī *(skat. lietas 73., 74.lapu)*). Tāpēc amata vietas, uz kurām pieteikumā norāda Pieteicējs, objektīvu iemeslu dēļ nebija iespējams Pieteicējam piedāvāt. Iepriekšminēto nodaļu vadītāji saglabāja iepriekšējās funkcijas un uzdevumus. To amata apraksti netika mainīti.

Līdz ar to tiesa secina, ka Pieteicējs nav atradies vienādos tiesiskos un faktiskos apstākļos ar *I.B.* un *N.H.*

Normatīvajos aktos nav noteikts iestādes strukturālo izmaiņu procesā vērtējamo personu loks, kā arī nav noteikts iestādes pienākums amata vietas likvidēšanas gadījumā vērtēt personas, ja tās neatrodas vienādos tiesiskos un faktiskos apstākļos.

Tiesas ieskatā tas apstāklis vien, ka kādai personai iespējami ir labāka izglītība vai kvalifikācija, nav pamats, lai citu personu, kas arī iespējams apzinīgi un kvalitatīvi veic savus pienākumus, bez īpaša pamata atbrīvotu no ieņemamā amata. Kā jau minēts, šādu pienākumu iestādes vadītājam neuzliek neviens normatīvs akts.

Pieteicējam nav subjektīvo tiesību prasīt, lai viņam tiktu piešķirts konkrēts amats, t. i., */amats/* vai */amats/*.

Tiesa arī noraida Pieteicēja argumentu, ka AĪVA direktoram, izvērtējot Aģentūras struktūru, amatus un personālijas, bija jāvadās no Darba likuma 108.pantā minētajiem kritērijiem, jo Valsts civildienesta likuma 2.pants noteic to, kādas Darba likuma normas attiecas uz ierēdņiem. Proti, Valsts civildienesta likuma 2. panta ceturtā daļa, noteic, ka valsts civildienesta tiesiskajās attiecībās piemērojamas darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu normas, kas nosaka vienlīdzīgu tiesību principu, atšķirīgas attieksmes aizlieguma principu, aizliegumu radīt nelabvēlīgas sekas, darba un atpūtas laiku, darba samaksu, darbinieka materiālo atbildību un termiņus, ciktāl to nenosaka šis likums. Savukārt Darba likuma 108.pantā ir noteiktas priekšrocības turpināt darba attiecības darbinieku skaita samazināšanas gadījumā, kas nav paredzētas Civildienesta likumā.

[15] Pieteicējs ir norādījis, ka AĪVA direktors *D.A.* 2009.gada 16.septembrī direktora vietnieka *N.V.* klātbūtnē Pieteicējam piedāvāja no 2009.gada 1.oktobra pildīt */amats/* pienākumus, bet solīto nav izpildījis. No tā secināms, ka Pieteicējs it kā varēja paļauties uz iestādes konsekventu rīcību. Piedāvājumu apliecinot direktora vietnieka *N.V.* 2009.gada 23.septembra ziņojums „Par pasākumu plānu atlīdzību izdevumu samazināšanai līdz 2009.gada decembrim realizāciju" *(lietas 21. – 27.lapa).*

Tiesa, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, nekonstatē, ka AĪVA direktors *D.A.* būtu izdevis konkrētu uz Pieteicēju attiecināmu administratīvo aktu, ar kuru Pieteicējs būtu iecelts */amats/*.

Kā redzams no faktiskajiem apstākļiem, tad izpildot likuma un Ministru kabineta pieņemto lēmumu prasības, Aģentūras struktūrā īsā laikā ir veiktas vairākas izmaiņas, proti, gan 2009. gada 19. augustā *(skat. lietas 61., 62.lapu),* gan 2009. gada 31.augustā. Galu galā ar Ministru kabineta 2009. gada 21. oktobra rīkojumu Nr.717 „Par Aizsardzības īpašumu valsts aģentūras likvidāciju un Valsts aizsardzības militāro objektu un iepirkuma centra izveidi" Aģentūra ir likvidēta un tās vietā izveidota cita iestāde.

Tādējādi ir secināms, ka meklējot optimālāko Aģentūrai uzticēto funkciju izpildes nodrošināšanas variantu, īsā laikā ir izstrādāti vairāki turpmākās darbības projekti. Tiesas ieskatā *N.V.* 2009.gada 23.septembra ziņojums „Par pasākumu plānu atlīdzību izdevumu samazināšanai līdz 2009.gada decembrim realizāciju", kurā ir piedāvāts viens no Aģentūras struktūras variantiem, nav vērtējams vairāk ka tikai projekts. Ņemot vērā to, ka Pieteicējs jau pirms 2009.gada 23.septembra bija ticis brīdināts par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanos, tiesai nav pamata uzskatīt, ka Pieteicējam būtu izveidojusies vērā ņemama tiesiska paļāvība par to, ka viņš noteikti tiks iecelts */amats/*.

[16] Pieteicējs ir norādījis, ka ar Rīkojumu ir ietekmētas Pieteicēja tiesības uz darbu.

Tiesa piekrīt AM paskaidrojumam, ka Rīkojums neietekmē Pieteicēja tiesības uz darbu vispārīgi, jo Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 1.pants, 23.panta 1.punkts un Latvijas Republikas Satversmes 106. pants garantē personas tiesības uz brīvu darba izvēli kā tādu, nevis uz konkrēta darba vai amata vietu. Ar Rīkojumu Pieteicējam šīs tiesības nav ne ierobežotas, ne atņemtas, jo viņš tās joprojām var realizēt. Turklāt, tā kā Pieteicējam bija piedāvāta iespēja turpināt darba tiesiskās attiecības, Pieteicējam bija arī iespēja pašam izdarīt izvēli.

[17] Ievērojot to, ka tiesa ir atzinusi, ka iestādē ir notikusi amatpersonu skaita samazināšana, tiesai jāpārbauda, vai Aģentūra ir izpildījusi normatīvajos aktos noteiktās procedūras, kas regulē ierēdņa atbrīvošanu no amata.

[17.1] Civildienesta likums neparedz konkrētu kārtību, kā paziņojams par ierēdņa amata vietas likvidāciju vai ierēdņa atbrīvošanu no amata likvidācijas gadījumā. Līdz ar to, veicot reorganizāciju un atbrīvojot ierēdni no amata, ir jāvadās no Civildienesta likuma 2. panta ceturtajā daļā noteiktā un vispārējiem tiesību principiem, kas vērsti uz personas tiesisko interešu aizsardzību.

No lietas materiāliem ir redzams, ka ar 2009.gada 1.septembra AĪVA direktora rīkojumu Nr.1325-pn „Par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu", Pieteicējs ir brīdināts par civildienesta attiecību patraukšanu, un tajā ir norādīts, ka Pieteicējs ar 2009.gada 30.septembri (pēdējā darba diena) tiks atbrīvots no */amats/*. Tādējādi Pieteicējam ir ticis dots viena mēneša termiņš, kas atbilst Darba likumā noteiktajam, kurā Pieteicējs varētu meklēt darbu citā vietā.

Pieteicējs ir savlaicīgi iepazīstināts ar rīkojumu par civildienesta attiecību izbeigšanu, ko apliecina Pieteicēja paraksts uz Rīkojuma..

Vadoties no konstatētā, tiesa atzīst, ka Aģentūra ir savlaicīgi brīdinājusi Pieteicēju par valsts civildienesta attiecību izbeigšanos.

[17.2] Kā redzams no AM paskaidrojuma un no Valsts aizsardzības militāro objektu un iepirkumu centra (Aģentūras tiesību un pienākumu pārņēmējs) vēstules *(lietas 60.lapa),* 2009.gada 1.septembrī AĪVA bija brīvas šādas vakances – datortīkla administrators, vecākais grāmatvedis, pārvaldes vecākais referents (Darba aizsardzības daļa), vecākais elektriķis,

remontstrādnieks, apkopējs un sētnieks, kuru veikšanai ir nepieciešama speciāla kvalifikācija, bet fiziskā darba veicēju amati neatbilda Pietecēja kvalifikācijai.

Aģentūra 2009. gada 29. septembrī ar vēstuli Nr. 1-7765 „Par vakanta amata piedāvājumu" Pieteicējam piedāvāja viņa izglītībai tuvāko – iecirkņa pārvaldnieka amata vietu, taču Pieteicējs atteicās, pamatojoties uz direktora solījumu piedāvāt */amats/ (lietas 48.lapa).*

[17.3] Valsts civildienesta likuma 27.pants noteic, ka ierēdnis saņem pabalstu mēnešalgas apmērā, ja ar viņu izbeidz valsts civildienesta attiecības sakarā ar iestādes vai ierēdņa amata likvidāciju vai ierēdņu skaita samazināšanu.

No Rīkojuma izriet, ka saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 27.pantu un likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009. gadā" 11. pantu Pieteicējam tiks izmaksāts atlaišanas pabalsts un saskaņā ar Darba likuma 149. panta piekto daļu neizmantotais atvaļinājums tiks kompensēts naudā. Tādējādi secināms, ka Aģentūra ir rīkojusies atbilstoši tiesību normu prasībām.

Pieteicējs tiesai nav norādījis, ka attiecīgās kompensācijas nav saņēmis.

[17.4] Tiesa konstatē, ka Rīkojumā ir norādīti lietderības apsvērumi, kas balstīti uz rīkojuma par reorganizācijas Aģentūrā uzsākšanu. Tādējādi tiesa secina, ka Aģentūra ir pamatojusi pieņemtā lēmuma par Pieteicēja atbrīvošanu no amata un civildienesta lietderību. Tiesa arī konstatē, ka lietderības apsvērumus pārsūdzētajā lēmumā ir sniegusi Atbildētāja.

[18] Kā redzams no lietas materiāliem, Aģentūras direktors, vadīdamies no AM 2009.gada 2.novembra lēmuma Nr.MV-N/3670 un pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 41. panta 1. punkta „g" apakšpunktu un 42. pantu, 2009.gada 2.novembrī attiecībā uz Pieteicēju ir izdevis rīkojumu Nr.1847-pn „Par valsts civildienesta attiecību izbeigšanu", ar kuru tika noteikts, ka valsts civildienesta attiecības ar Pieteicēju tiek izbeigtas ar 2009.gada 2.novembri un ir uzdots Pieteicējam nodot viņa lietvedībā esošās lietas *(lietas 8.lapa).*

Tiesa konstatē, ka šo rīkojumu Pieteicējs nav pārsūdzējis. Līdz ar to tiesai nav pamata izvērtēt šo rīkojumu pēc būtības. Vienlaikus tiesa secina, ka lai gan ar šim rīkojumam ir galīgais tiesisko attiecību noregulējuma raksturs un formāli ar to ir izbeigtas valsts civildienesta attiecības ar Pieteicēju, tomēr pēc šī rīkojuma būtības tas uzskatāms par lēmumu, kas izdots AM 2009.gada 2.novembra lēmuma Nr.MV-N/3760 izpildes procesā.

[19] Pieteicējs ir izteicis prasījumu atlīdzināt viņam vidējo izpeļņu par laika posmu no 2009.gada 2.novembra līdz strīda izšķiršanai tiesā, kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

Ņemot vērā to, ka tiesa ir konstatējusi, ka gan sākotnējais AĪVA direktora 2009.gada 1.septembra rīkojums Nr.1325-pn „Par civildienesta tiesisko attiecību izbeigšanu", gan galīgais administratīvais akts – Aizsardzības ministrijas 2009.gada 2.novembra lēmums Nr.MV-N/3760 ir tiesisks un pamatots, tiesai nav pamata lemt par vidējās izpeļņas par laika posmu no 2009.gada 2.novembra līdz strīda izšķiršanai tiesā piešķiršanu Pieteicējam. Tāpat tiesa konstatē, ka Pieteicējs nav iesniedzis tiesā pamatojumu, kādi un tiesāšanās izdevumi viņam ir radušies, turklāt, noraidot pamatprasījumu, nebūtu arī pamata lemt par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu personai, kuras prasījums nav bijis pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.P.* pieteikumu par Aizsardzības ministrijas 2009.gada 2.novembra lēmuma Nr.MV-N/3760 atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu.

Tiesas spriedumu 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 30. jūlijā.

Tiesnesis (paraksts) Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2010.gada 30.jūlijā